

Aranyrögök és drágakövek a Bibliából

AZ ÉLET
ALAPELVE —
A HALÁL
ÁTVÁLTOZTATÁSA
ÉLETTÉ

WITNESS LEE

Aranyrögök és drágakövek a Bibliából

AZ ÉLET
ALAPELVE —
A HALÁL
ÁTVÁLTÓZTATÁSA
ÉLETTÉ

WITNESS LEE

Living Stream Ministry
Anaheim, CA • www.lsm.org

AZ ÉLET ALAPELVE— A HALÁL ÁTVÁLTOZTATÁSA ÉLETTÉ

János evangéliuma számos esetet bemutat az isteni élet illusztrálására. Habár Jézus „sok más jelt is művelt” a tanítványai előtt (20,30-31), János csak tizenkettőt választott ki, kifejezetten az élet bemutatására. Nikodémussal kezdődően (3. fejezet) Lázár feltámasztásáig (11. fejezet) kilenc esettel találkozunk, s ha ezekhez még hozzáadjuk a víz borrá változtatását, a templom megtisztítását és a lábmosást, akkor összesen tizenkét eseményről beszélhetünk. A János által leírt történetek mind azt bizonyítják, hogy Krisztus életként jött el hozzánk, hogy minden szükségletünket kielégítse. Ezen alapelv szerint meg kell látnunk, hogy a víz borrá változtatása (2,1-11) nem pusztán egy érdekes történet, hanem egy jelkép, amelynek fontos szellemi mondanivalója van. Most nézzük meg, hogy mi ennek az eseménynek a szellemi jelentősége.

A HALÁL ÉLETTÉ VÁLTOZTATÁSÁNAK ALAPELVE

Amikor először hallottam a víz borrá változtatásának történetét, nem tudtam mi a történet mögöttes jelentése. Később megértettem, hogy ez nem pusztán egy történet, hanem egy olyan esemény, amellyel az Úr Jézus le akarta fektetni az élet alapelvét. Mi az élet alapelve? Az élet alapelve a halál életté változtatása. A 3–11. fejezetben feljegyzett kilenc történet mindegyikében ugyanaz az alapelv: a halál átváltoztatása életté. Ez különösen Lázár esetében látható világosan. Lázár meghalt, és már négy napja eltemették. Már szaga is volt. Kívülről és belülről, teljes mértékben, kitöltötte, áthatotta és birtokba vette a halál. Lényének minden rétegében és sarkában nem volt más, mint halál. A tizenegyedik fejezetből megtudjuk, hogy amikor az Úr Jézus értesült Lázár betegségéről, nem ment el hozzá azonnal, hanem megvárta, amíg teljesen meg nem telik halállal. Addig várt, amíg meghalt, és el is temették. Ekkor jött el az Úr Lázárhoz, hogy feltámassza őt a halálból. Ha alkalmazzuk az élet alapelvét erre az esetre, akkor láthatjuk, hogy Jézus a halált életté változtatta.

Ez az alapelv nemcsak az utolsó esetre, Lázár

történetére vonatkozik, hanem az elsőre, Nikodémus történetére is. Azt gondoljátok, hogy Nikodémus nem egy halállal megtelt személy volt? Mivel tele volt halállal, az Úr azt mondta neki, hogy újonnan kell születnie, hogy örök élete legyen, ami Isten maga (3,3. 5-6). Emberi nézőpontból Nikodémus élt, de Isten szemében egy élő halott személy volt. Isten szemében Nikodémus valójában halott volt. Neki is szüksége volt arra, hogy a halála életté változzon. Nikodémus még azt sem ismerte fel, hogy bűnös, nemhogy azt, hogy halott. Ennek ellenére Isten szemében Nikodémus egy bűnös, kígyótermészetű és halott ember volt. Egy ilyen emberként arra volt szüksége, hogy a benne lévő halál életté változzon.

Ugyanez érvényes a samáriai asszonyra is a negyedik fejezetben. A samáriai asszony szomjas volt, és a szomjúság a halál jele. Amikor szomjas vagy, az azt jelenti, hogy meg fogsz halni. A szomjúságunk azt mutatja, hogy bennünk van a halál eleme. Egyedül az Úr Jézus tudja lecsillapítani ezt a szomjúságot. A szomjúság lecsillapítása a halál életté változtatását jelenti. Ez az összes esetre érvényes János evangéliumában. Mindegyik eset a víz borrá változtatásával lefektetett alapelvet mutatja meg – a halál életté változtatásának alapelvét.

JÉZUS ELJÖN A FELTÁMADÁSBAN

Most azt kell meglátnunk, hogy Jézus a feltámadásban jött el a gyenge és törékeny emberekhez. Valaki megkérdezheti: „Hogyan jöhetett el Jézus a feltámadásban, amikor még meg sem feszítették? Ez jelképesítés.” Igen, a víz borrá változtatása jelkép, és a történet minden részét jelképnek kell tekintenünk.

Ezt a jelet az Úr Jézus „harmadnapon” tette (2,1). A „harmadnap” a feltámadás napját jelképezi (Csel 10,40; 1Kor 15,4). A János 1-ben háromszor szerepel a „másnap” szó (29. 35. 43. vers). Vajon miért szerepel a „másnap” háromszor az első fejezetben, és azután miért következik a „harmadnap” a második fejezet első versében? A második fejezetben említett harmadik napnak tulajdonképpen az ötödik napnak kellene lennie. Talán kedvünk lenne vitába szállni Jánossal, és ezt mondani neki: „János testvér, rosszul számoltál. Mielőtt a harmadnapot említetted, már háromszor mondtad, hogy másnap. Ezért a 2,1-ben leírt eseménynek az ötödik napon kellett történnie.” János erre ezt válaszolná: „Drága testvérem, nem véletlen, hogy az első fejezetben nem második napról, harmadik napról és negyedik napról beszéltem,

hanem a »másnap« vagy a »következő nap« kifejezést használtam, és csak ezután említettem a harmadik napot a második fejezetben.” A „másnapokon” lezajlott események az első fejezetben ugyanis nem a feltámadás tartományában történtek.

Nézzük meg, mik történtek az első fejezetben, amikor a „másnap” kifejezést használta János. „Másnap látá János Jézust hozzá menni, és monda: Ímé az Istennek ama Báránya, aki elveszi a világ bűneit!” (29. vers). Ez vajon a feltámadásban történt? Nyilvánvaló, hogy nem. „Másnap ismét ott állt vala János és kettő az ő tanítványai közül; És ránézvén Jézusra, amint ott jár vala, monda: Ímé az Isten Báránya!” (35-36. vers). Habár ez már a második „másnap” volt, mégsem „harmadnapon” történt. A harmadik „másnap” a 43. versben található: „A következő napon Galileába akart menni Jézus; és találkozik Fülöppel, és monda néki: Kövess engem!” Ez sem „harmadnapon” történt, mert a harmadik nap a feltámadás napja. Az első fejezet egyik eseménye sem a „harmadik napon”, azaz a feltámadásban ment végbe. Csak amikor elérkezünk a víz borrrá változtatásának történetéhez a második fejezetben, akkor találkozunk a „harmadnapon” kifejezéssel.

GYENGE ÉS TÖRÉKENY EMBEREK FELKERESÉSE EGY MEGVETETT HELYEN

Honnan tudhatjuk, hogy a második fejezetben Jézus gyenge és törékeny embereket keresett fel? Onnan, hogy Kánába ment, és a héber „kána” szó nádat jelent. A nád a Szentírásban a gyenge és törékeny embereket jelképezi. Ésaiás és Máté is említi, hogy mi, gyenge emberek, „megrepedt nád” vagyunk, melyeket az Úr nem tör el (Ésa 42,3; Mt 12,20). A Máté 11,7-ben Bemerítő Jánosról szólva Jézus ezt kérdezte a zsidóktól: „Mit látni mentetek ki a pusztába? Nádszálat-é, amit a szél hajtogat?” Természetesen János nem volt olyan gyenge és törékeny ember, akit a szél megrázhatott.

Az egész világ egy „Kána” tele gyenge és törékeny emberekkel, akikhez eljött az Úr. Az Úr kánai látogatása azt jelképezi, hogy Ő eljött a világba, amely tele van gyenge és törékeny emberekkel. Habár a föld népe, a nádhoz hasonlóan, gyenge és törékeny, az Úr eljött hozzájuk a feltámadásban.

A menyegző, amelyen Jézus is részt vett, a galileai Kánában volt. Galilea tartományát lenézték, megvetették az emberek (7,52). Galilea ezek szerint a világ lesüllyedt, alantas állapotát jelképezi.

AZ EMBERI ÉLET FOLYTATÁSA ÉS ÉLVEZETE

A házasság és a menyegző jelképes értelmét is meg kell találnunk. A házasság nagyon jelentős és elengedhetetlen az emberi élethez, mert nélküle kihalna az emberiség. Ha megszűnne a házasság, az emberi élet véget érne. A házasság az emberi élet folytatását jelképezi. S mit jelképez a menyegző? Az emberi élet élvezetét és örömeit. Egy esküvőnél nincs örömtelibb esemény a földön. Láttatok már síró és gyászoló embereket egy esküvőn? Sértő és udvariatlan viselkedés lenne, ha valaki gyászolna és keseregne egy ilyen ünnepen. Egy temetésen való részvételkor megengedhetetlen az örvendezés, egy esküvőn azonban kötelező örülni. Az emberi kultúrában egy esküvő mindig örömteli esemény.

Egy menyegzőn, úgy az ókorban mint napjainkban, akár keleten, akár nyugaton, fő szerepet játszik a bor, amely azt jelképezi, hogy minden emberi öröm az élettől függ. A bor, a vízzel ellentétben, a szőlő terméke, vagyis élő forrásból származik. A bor az életet jelképezi, mert a szőlő nedve a szőlő életét képviseli. Az ember élvezete tehát az ember életétől függ. Amikor az élet véget ér, minden élvezet véget ér.

AZ EMBERI ÉLET ELFOGY

Annak ellenére, hogy egy menyegző örömteli esemény, ez az öröm csak ideigvaló. Egyetlen menyegző sem tart nagyon sokáig. Nemrég egy olyan esküvőn voltam, amely alig tartott egy fél óránál tovább. Csak egy fél óráig voltunk boldogok. Ilyen rövid életű egy emberi menyegző, ilyen véges az emberi öröm.

A bor, a menyegző élvezetének középpontja, egyszer csak elfogyott (2,3). Ez azt jelképezi, hogy ha az emberi élet elfogy, akkor az emberi élet élvezete is véget ér. Amikor a bor elfogy, vége a menyegző élvezetének. Nemcsak arról van szó, hogy az emberi élet élvezete elmúlik, hanem maga az emberi élet is véget ér. Függetlenül attól, hogy életünk során mennyi örömet élvezünk, amikor meghalunk, az emberi élvezetünk is odavész. Akármilyen jó férjünk, feleségünk vagy munkánk van, bármilyen sok örömet szereznek is a szüleink és a gyermekeink, amikor az életünk véget ér, az örömünk is véget ér. Amikor a bor elfogy, vége az ünnepnek, mert az ünnep a bortól függ. Minden élvezetünk az életünktől függ. Függetlenül attól, miféle esküvő vendégei vagyunk, amikor emberi életünk elfogy, az esküvőnknek és az

élvezetünknek is vége szakad. Ez történt azon a napon a galileai Kánában.

Nem gondoljátok, hogy amikor az Úr Jézus Kánába ment, előre tudta, hogy a bor el fog fogyni? Biztos vagyok benne, hogy előre tudta, és éppen ezért ment Kánába. A bor nem véletlenül fogyott el. Az Úr Jézus tudta, hogy a bor el fog fogyni, ezért elment Kánába, hogy lefektesse az élet alapelvét, a halál életté változtatásának alapelvét. Azért ment el, hogy megoldja, hogy „meggyógyítsa” ezt a helyzetet. Az Úr úgy gyógyította meg az ember helyzetében a halált, hogy életté változtatta azt, akárcsak Elizeus, aki az ártalmas vizet meggyógyította és ihatóvá tette (2Kir 2,19-22).

Amikor az Úr eljött ebbe a világba, létezett ugyan emberi öröm, de ez nem sokáig tartott. Az emberek halálával minden emberi öröm és élvezet véget ér. A víz borrá változtatását jelképesen kell értelmeznünk. Amikor már alig van „borunk”, tudjuk, hogy a menyegző hamarosan véget ér. De dicsérjük az Urat, mert Ő ilyenkor lép be az életünkbe. A mi menyegzőnkön ott van az Úr! Nem kell félnünk, Ő képes a vizet borrá változtatni!

AZ EMBERISÉG TELE VAN HALÁLLAL

Mielőtt véghez vitte volna a csodát, az Úr azt mondta az embereknek, hogy töltsék meg a vedreket vízzel (2,6-7). Ezek az edények kőből voltak, és hat volt belőlük. A hatos szám a teremtet embert jelképezi, mert az ember a hatodik napon teremtetett (1Móz 1,27. 31). Ezért a hat kőveder a hatodik napon teremtetett természeti ember szimbóluma. Természeti értelemben mindnyájan „kővedrek” vagyunk, Isten teremtet edényei, valaminek a tárolására. Mi, „kővedrek” Kánában a nádak földjén, gyenge és törékeny emberek sokasága között voltunk. Mindnyájan a kánai kővedrek voltunk, gyenge és törékeny emberek.

A vizesvödrök a zsidók tisztálkodási szertartásának eszközei voltak (2,6), ami a zsidó vallás részét képezte. Ez a szertartás halott ceremónia volt csupán, a vallás próbálkozása az emberek megtisztítására. A régi zsidók nagy gondot fordítottak a mosakodásra, hogy mindig tiszták legyenek, amikor Istent imádják. Az Úr ezzel szemben a halált életté változtatja. A rituális tisztálkodás pusztán külsőleges, élettelen, de az Úr módszere, a halál életté változtatása, belülről hat, és tele van élettel.

Az Úr azt mondta a szolgálóknak, hogy töltsék meg a vedreket vízzel, és azok megtöltötték azokat színig (2,7). Vajon mit jelent ez? Ahogy látni fogjuk, ez azt jelképezi, hogy az emberek tele vannak halállal. A vizesvödrök, azaz a hatodik napon teremtett emberiség, tele van a halál vizével.

JÉZUS A HALÁLT ÖRÖK ÉLETTÉ VÁLTOZTATJA

Az Úr parancsa a vödrök vízzel való feltöltésére azt mutatja, hogy a természeti ember tele van halállal. A víznek a Szentírásban két szimbolikus jelentése van. Jelenthet életet (Jn 4,14; 7,38), de jelenthet halált is (1Móz 1,2. 6; 2Móz 14,21; Mt 3,16). A Teremtés könyvének elején említett víz és a bemerítés vize a halált jelképezi. A víz Kána esetében is a halált szimbolizálja. Mindegyik kőedény vízzel volt tele, ami azt jelenti, hogy az egész emberiséget betölti a halál. Ahogy a kővedrek csordultig voltak töltve vízzel, úgy voltunk mi is tele halállal.

Az Úr Jézus csodálatos módon ezt a halott vizet borrá változtatta (Jn 2,8-9). Ez a csoda nemcsak azt mutatja, hogy az Úr képes azokat, amelyek nincsenek, előszólítani mint meglevőket

(Róm 4,17), hanem azt is, hogy a halált életté tudja változtatni.

Az Úrnak ez a csodája azt jelképezi, hogy Ő a halált életté változtatja. A víz a halált, a bor az életet jelképezi. Amikor az Úr borra változtatja a vizünket, menyegzői lakománknak az a bora soha nem fog elfogyni. Ő úgy változtatja a vizünket borra, hogy újonnan szül minket az isteni, örök élettel (Jn 3,6). Mivel újonnan születünk, az isteni élet a vele járó szellemi élvezettel örökké fog tartani. Egy örökkévaló lakodalom részesévé válunk, ami soha nem ér véget. Ez az ünnep nem az eredeti életünkben van, hanem az újjászületésünkkel kapott új életben. Ahogy a násznagy megállapította, hogy az új bor jobb, mint a régi (2,9-10), mi is rá fogunk jönni, hogy az újjászületésünkkel kapott élet sokkal jobb, mint a természeti életünk. A régi életünk, amit a rosszabb minőségű bor jelképez, sokkal alacsonyabb rendű élet volt. Az Úr nem a legjobbat adta nekünk először, hanem a legjobbat utoljára. Az első élet, az emberi, teremtett élet, igen gyenge és alacsonyrendű; a második, az isteni, örökké tartó élet, a legjobb, amit kaphatunk. Ez az élet azért a legjobb, mert ez Istennek magának az élete Krisztusban. Ezért a mi örömünk örökön örökké fog tartani. Örökké tartó élvezetet

nyertünk, mert Krisztus átvitt minket a halálból az életbe (5,24). Ő, mint a mi örökké tartó, örökkévaló életünk, mindörökké fenn tudja tartani az örömünket és az élvezetünket. Megmentésünkkel egy új menyegző kezdődött, amely sohasem ér véget. Bensőnk mélyén mindig örvendezünk és ünnepelünk, mert bennünk van az isteni bor, az isteni élet, vagyis maga az Úr (11,25).

Mindnyájunknak van ilyen tapasztalatunk. Megmentésünk előtt vizeskorsók voltunk, tele a halál vizével. Egy napon ezt mondtuk: „Úr Jézus!”, és Ő eljött, hogy életté változtassa a halott vizünket. Bármilyen halál vegyen is erőt rajtunk, ha átadjuk a helyzetünket az Úrnak, Ő életté fogja változtatni azt a halált. Például, még keresztyén férjek és feleségek is eljuthatnak odáig, hogy elszivárog az élet a házasságukból. Úgy tűnik, nem képesek továbbra is megmaradni egymás mellett. Ám ha megnyitják magukat az Úr Jézusnak, Ő életté változtatja ezt a halált. Sok példa volt már rá, hogy megromlott házasságokban az Úr a halott vizet az élet borává változtatta.

A JELEK KEZDETE

János evangéliuma az Úr összes csodáját jelnek nevezi (2,23; 3,2; 4,54; 6,2. 14. 26. 30; 7,31; 9,16; 10,41; 11,47; 12,18. 37; 20,30). Ezek mind

csodák voltak, de ebben az evangéliumban jelek-ként szerepelnek, hogy az életet jelképezzék. Amit a King James Biblia „csodának” fordít, az az eredeti görögben „jel”. Egy jel mindig jelképez valamit. Például a közlekedésben a piros lámpa egy olyan jel, ami azt jelzi, hogy meg kell állnunk. A János evangéliumában feljegyzett összes csoda nemcsak csoda volt, hanem jel is.

Amikor a Szentírás először említ meg valamit, az mindig egy alapelvet fektet le az illető dologgal kapcsolatban. Így János evangéliumában is az első jel lefekteti az összes további jel alapelvét, vagyis a halál életté változtatásának alapelvét. A víz borrá változtatása meghatározza az élet alapelvét: a halál életté változtatását. Mivel ez az első jel, az élet ebben lefektetett alapelve az összes többi esetre, jelre is alkalmazható. Gondoljunk például Nikodémusra, aki tele volt halállal, ezért újonnan kellett születnie, hogy elnyerje az örök életet, amely maga Isten (3,2-16).

Ugyanez az alapelv a samáriai asszonyra is érvényes a negyedik fejezetben. Azt hiszitek, hogy ennek a samáriai asszonynak az élete tele volt örömmel és élvezettel? Egyáltalán nem, de az Úr beavatkozott az életébe, és megváltoztatta őt. Az az asszony pusztán egy edény volt, amelyből teljesen kifogyott az emberi öröm bora. Már

öt férjet kipróbált, de végül az emberi élvezete bor nélkül ért véget. Mindent megpróbált, hogy élvezhesse az emberi örömök borát, de végül csak ürességet és halált érzett. Majd találkozott az Úrral, aki ezt a halált életté változtatta át, és betöltötte őt az Ő örök életének isteni borával.

Az ötödik fejezetben egy olyan embert látunk, aki már harmincnyolc évet töltött betegségben. Betegsége azt mutatta, hogy a bora elfogyott, de az Úr eljött, hogy a halálát életté változtassa. Az Úr szemében ez az ember nemcsak beteg volt, hanem halott is, mert később, a 25. versben azt mondta, hogy amikor a halottak meghallják az Isten Fiának szavát, élnek. Ő nemcsak beteg volt, akit meggyógyított az Úr, hanem halott is, akit az Úr feltámasztott. Még a vallásban is gyenge és halott volt. Bár a vallás elég jó lehet, de erőre, energiára van szükség hozzá. Honnan lett volna ereje egy halott embernek? Mivel semmi ereje nem volt, semmit sem kezdhetett a vallással, mert a bora elfogyott. De az ő életében is megjelent az Úr, hogy rá is alkalmazza a halál életté változtatásának alapelvét, ahogy az első jelnél láttuk.

Ez az alapelv a többi esetre is érvényes. A sokaság éhsége a hatodik fejezetben azt mutatja, hogy emberi örömük véget ért, de az Úr, eljött hozzájuk az élet kenyereként, hogy megelégtse

őket. A nyolcadik fejezet bűnös asszonya szintén azok közé tartozott, akiknél elfogyott az élvezet bora. A vak ember a kilencedik fejezetben szintén nem élvezhette az emberi életet. Ez különösen igaz Lázár esetére a tizenegyedik fejezetben. A lényeg elvileg Lázár esetében is ugyanaz volt, mint az első esetben, a kánai menyegzőn. Az első esetben a menyegzőt élvezték a vendégek, Lázár esetében pedig a családi szeretet öröme volt jelen Lázár és a nővérei között. A menyegzőn elfogyott a bor; Lázárnál pedig elfogyott az emberi élet. Lázár halála azt mutatta, hogy az emberi élet bora kifogyott. Az élet alapelve mindkét esetben ugyanaz volt: az Úr közbelépett, és a halált életté változtatta. Tehát a víz borrá változtatásánál lefektetett alapelv az összes esetre alkalmazható János evangéliumában.

A Szentírásban az élet fája az élet forrását, a tudás fája pedig a halál forrását jelképezi az 1Mózes 2,9 és a 17. verse szerint. A János evangéliumában feljegyzett mindegyik történet jelentősége az élet fájával van összhangban, amely életet eredményez, és a tudás fájával, amely pedig halált eredményez.

A János 2,11 azt mondja, hogy ez az első jel, amelyet a galileai Kánában tett Jézus, megmutatta az Ő dicsőségét, és a tanítványai hittek

benne. A halál életté változtatása megjelenítette az Úr istenségét.

MÁRIA A TERMÉSZETI EMBERT JELKÉPEZI

A kánai menyegző történetében Mária, Jézus édesanyja, a természeti embert jelképezi, amelynek semmi köze az élethez, s amelyen felül kell kerekednie az isteni életnek (3-5. vers). Amikor a bor elfogyott, Máriából előjött a természeti ember, és még imádkozott is az Úrhoz. Amikor azt mondta az Úrnak, „Nincs boruk”, az Úr így válaszolt: „Mi közöm nékem te hozzád, oh asszony? Nem jött még el az én óráim” (3-4. vers). Gyakran mi is pontosan olyanok vagyunk, mint Jézus anyja. Mi vagyunk a mai Máriák, akik természeti emberként, a természeti életük szerint imádkoznak. Az Úr gyakran megengedi, hogy bizonyos helyzetekben elfogyjon a borunk, hogy alkalma legyen a halált életté változtatni. Ilyenkor a természeti ember így imádkozik: „Ó Uram, tegyél valamit, változtasd meg ezt a helyzetet!” Ha így imádkozunk, az Úr így fog válaszolni: „Mi közöm hozzád, oh ember? Semmi közöm hozzád ebben az ügyben!” Mária helyében szinte mind-egyikünk azt tenné, amit ő tett. Akkor mit csináljunk? Semmit sem kell tennünk. Engedjük,

hogy a halál a felszínre kerüljön, és lelepleződjön. Akkor fog közbelépni az Úr Jézus.

Gyakran kapok leveleket testvérektől és gyülekezetektől, akik segítségért kiáltanak: „Testvérünk, annyira gyengék vagyunk! Gyere ide, segíts nekünk!” Ilyenkor ezt szoktam mondani magamban: „Gyengék vagytok, de még nem halatokat meg. Vagy ha már meghaltatok, még nincs szagotok.” Várnunk kell, amíg a halott helyzet felszínre nem kerül; akkor fog az Úr Jézus eljönni, hogy a halált életté változtassa. Az Úr összes cselekedetében ez az alapelv érvényesül: a halál életté változtatása.

Ez a füzet az Élet-tanulmány János evangéliumáról című könyvből készült.

© 2013 Living Stream Ministry

Ezt az e-füzetet szabadon megoszthatod másokkal!

Az Élet-tanulmány János evangéliumáról nyomtatott könyvként megvásárolható
[Az Élet Folyama Könyvesboltból.](#)